

■ Hårda fakta får en poetisk inramning vid Klockriketeaterns Dalen. På Jorden. Här trummisen-slagverkaren Amanda Blomqvist FOTO: DARINA RODIONOVA

Klimatkrisen klingar, smakar och doftar

Det är lätt att bläddra förbi allvarliga artiklar om klimatet, men sitter du på en föreställning måste du verkligen stanna upp, tänka och känna. Klockriketeatern bjuder på en helhetsupplevelse som lindrar in fakta i toner och ljus, med smaker och dofter som en extra prick över i:et.

TEATER/KONSERTRECESSION

Klockriketeatern: Dalen. På Jorden. Regi och idé: Dan Henriksson; dramaturgi: Ksenia Peretrukhina, Carl Alm, Dan Henriksson; scenografi: Ksenia Peretrukhina; videokonst: Darina Rodionova; ljus: Vilma Vantola; ljud: Tom Lönnqvist. Vildmatskock: Jyrki Tsutsunen; berättare: Carl Alm; musiker: Amanda Blomqvist, Natalia Castrillón, Mirva Ormin, Martin Ormin. Premiär i Fabrikssalen, Konstfabriken i Borgå 21.9.

Pirrhetsfaktorn är kännbar i Konstfabriken i Borgå. Premiärpubliken släpps in en och en, och ingen vet riktigt vad det är för slags upplevelse Klockriketeatern och Dan Henriksson kokat ihop. "Kulinarisk konsert. Rökt skogsamat och poesi. Planetärt nödläge", säger presentationstexterna.

Längre in i den ruffiga byggnaden klingar musiken. Jag låter mig sjunka in i den och översvämmas av de poetiska tongångarna, små

melodiska fragment som böljar framåt med minimala variationer, ett härligt sätt att stanna upp efter en dag av vardagshets.

Kvällens musiker utgör en stark gemenskap trots att just denna fyrklöver inte jobbat ihop tidigare. Alla har samma goda balans mellan å ena sidan folkligt direkt tilltal och å andra sidan avantgarde-experimentellt. De kan både sjunga en enkel melodi rakt in i hjärtat och i nästa ögonblick ge sig iväg för att utforska raspande, knackande och bubblande ljud.

Trummisen och slagverkaren Amanda Blomqvist bjuder på dynamiskt trumspel och hennes sorgesång tränger igenom mörk och ben. Kolombianska harpisten Natalia Castrillón sjunger flera egna kompositioner på spanska (bland annat Harry Martinson i spansk översättning), som står för smeksamma toner i hoppfulla färger. Mirva och Martin Ormin kommunicerar mångsidigt och subtilt på flera olika instrument från kontrabas till elgitarr. Martins solosång vid stråk-

■ Natalia Castrillón sjöng förtjusande på spanska, både Pablo Neruda och Harry Martinson. I bakgrunden Martin Ormin. FOTO: DARINA RODIONOVA

harpan balanserar stiligt på gränsen mellan svensk folksång och blues, medan Mirvas slutsång till text av Solveig von Schoultz andas äkta frid.

Klockan tickar

Kvällens berättare är skådespelaren Carl Alm, som på ett imponerande sätt spelar ut i alla riktningar och får grepp om publiken som sitter utspridd i rummet, en stämningsfull miljö planerad av Ksenia Peretrukhina, rysk konstnär i exil. Jag njuter av att höra Alm uttrycka texten med blomstrande diktion och en projicering som verkligen klingar i hela rummet. Tankarna går osökt till Klockrikegrundaren

Martin Kurtén, talröstens mästare.

Alm bjuder på allt från en färgstark Brachiosaurus-tolkning till hård, konkret predikan av fakta kring klimatkrisen. Jorden har feber. Det är bråttom. Klockan tickar. Allvaret är påtagligt. Det känns som att vissa i publiken skruvar på sig och jag kan på sätt och vis förstå dem – det är varken trevligt eller småmysigt att höra talas om klimatkrisen.

Tänk, känn och smaka

Det är lätt att bläddra förbi allvarliga artiklar om klimatet, men sitter du på en föreställning kan du inte bara scrolla vidare, du måste stanna upp, tänka och känna. Samtidigt

har en föreställning möjlighet att beröra på ett annat sätt, ge krisen en poetisk dimension. Och just detta blir den största behållningen av Klockriketeaterns konstnärliga helhet. Jag går hem med tunga, konkreta fakta att bära, samtidigt som de är inlindade i ljus och toner – och i kvällens specialitet: dofter och smaker.

I Dalen. På Jorden. deltar nämligen vildmatskocken Jyrki Tsutsunen som en konstnär vid sidan av de andra, och de smakbitar som serveras går hand i hand med innehållet. Jag hajar verkligen till av effekten, då en växt nämns vid namn och jag ett ögonblick senare känner dess doft i min näsa. Vid starka kristongångar serveras kvällens skarpaste smaker och Tsutsunen får härja synligt med gaslägor.

Föreställningen tänjer skickligt på ångestgränsen. Just då det börjar kännas väl svart avfyrrar Carl Alm ett stort leende och lite hjärtevärme spirar fram igen. För att kristankarna ska ha effekt måste vi gå hem med hoppet bevarat, med tanken att vi kan göra något. Vi lyckades vända utvecklingen då det gällde ozonskiktet, vi måste kunna göra det igen, säger Klockriketeatern. Och smakerna hjälper till: med efterrättssmak i munnen känns hoppet ett steg närmare.

Dalen. På Jorden. En kulinarisk konsert spelas till 23.9. samt 1.-2.11.

Tove Djupsjöbacka
tove.djupsjobacka@hbl.fi